

Mijn Kosovo weekboek (de tweede week)

Maan 12 Okt 09: De start van de eerste week

Op mijn vorige weekbrief kreeg ik terecht een opmerking dat er soms afkortingen gebruikt worden die voor niet-militairen onder de lezers onbegrijpelijk zijn. Daarom heb ik op het einde in bijlage een beknopte lijst voor Dummies geplaatst. Hopelijk helpt dat.

De week, onze eerste hier, begint met een vlaggegroet. Oh, wat is dat lang geleden. En ik moet vooraan staan bij mijn volledige ploeg. Alle detachementen staan inderdaad aan de rand, maar buiten, het 'place d'arme' opgesteld. Onze ploeg valt door twee afwezigen zeer klein uit. Maar we voelen ons toch belangrijk =;-)

Hier past misschien een stukje over de organisatie van ACOS Spt. Dit deel van de staf bestaat uit

- G4-Synth¹: synthese van de rapporten (een Belgische ADC);
- G4-Plan: het opstellen van Logistieke plannen (een Marokkaanse Cdt);
- G4-Santé: medische aspecten (een Franse Kapt) en
- G1: personeel (een Franse Chef en een Belgische ICC, beiden vrouwen).

En weer een kleine cultuuraanpassing. De ACOS Ops opent de 'parade'. Na het presenteren van de troepen aan de COS loopt hij weg. Mijn mond viel bijna open. Iemand die loopt tijdens een parade. Wat zal ik nog meer te zien krijgen?

Daarna nog een aanpassing. De Fransen geven geen verwittiging bij hun bevelen. Voor de leken, bij ons geven we eerst een verwittiging en daarna het uitvoeringsbevel. Wij roepen bvb. eerst 'GEEEEEEEEEF' (als verwittiging) en dan zeer kort 'ACHT!' (de coördinatie en uitvoering). Hier roepen ze direct het volledig bevel. Je moet dus steeds op scherp staan. En zo snel ze hun bevelen geven, zo traag groeten ze. Niets snap en aanslaan, nee, de hand gaat zeer traag omhoog. En ja, er is nog werk aan mijn drill.

Daarna gaan werken. Mijn map met staande orders is eindelijk up-to-date. Mijn hoop met overbodige en oude richtlijnen neemt schrikbarend toe. Maar ik begin klaar te zien. De rust keert terug. Al gestart met de voorbereidingen voor de zware sneeuwval. Oei, daar hadden ze hier nog niet aan gedacht. Leuk, weer iets nieuws.

's Morgens een vergadering met de verschillende ACOS over de interne werking. In feite waren het er twee. Tussen de twee vergaderingen bleef ik zitten. Foutje! Hier blijven ze dus rechtstaan totdat de voorzitter binnenkomt. Om daarna

¹ De cijfers verwijzen naar de takken: 1 = personeel; 2 = inlichtingen; 3 = operaties; 4 = logistiek; 5 = plannen; 6 = verbindingen; ...

gemeenschappelijk in 'geef acht' te springen en te gaan zitten. Maar ik zat al. Ze zijn dan maar zo gaan zitten. Pas ik me aan? Of doen zij het?

Daarna met zijn allen gaan eten en een koffie gaan drinken. Als enige 'allié' (Ann: ze spreken niet meer over 'étranger', toch niet als wij er bij zijn) is het soms moeilijk om hun interne humor te volgen. Ook de LEGAD, als vreemde eend in de bijt, kon niet altijd volgen. We hebben het dan maar over België gehad. Misschien moeten we eens een Belgische avond met bier organiseren?

Samen met mijn collega beslist om iedere dag een andere taal te spreken: maandag - Nederlands, dinsdag - Frans, woensdag - Engels, dan weer Nederlands, enz. Vandaag waren al een paar Fransen ogen aan het trekken? Wacht tot woensdag!

Voor de rest van de dag van hier naar daar gegaan. Kennis gemaakt. Dingen ontdekt. Logistiek als ontdekkingstocht. Met de officieren van de BCS ('Batallion de Commandement et de Support') over hervormingen gehad. In dat kader heb ik ook mijn collega Hans die tevens NCC is, aan de telefoon gehad. We moeten eens afspreken.

Ook eens met mijn vrouwelijke G1 gesproken. Ze even uitgelegd dat we het een beetje op zijn Belgisch zullen doen. Losser, maar meer proactief. Ik zal het nog een paar keren moeten herhalen, maar ze zal het wel snappen.

Als einde een probleem van de Duitsers en Oostenrijkers opgelost. Blijkbaar stonden hun douches niet goed. Mijn Franse collega die G4-Santé, en dus verantwoordelijk voor de gezondheid is, had het blijkbaar verkeerd begrepen. Ze moesten niet meer douches hebben, maar op een andere plaats. Morgen ze eens gaan bezoeken.

Over naar morgen ...

Dins 13 Okt 09: Weer dat getal 13!

Gisterenavond laat ontdekte ik op de [militaire webpagina over Kosovo](#) een kleine vergetelheid. Het HQ van Novo Selo was immers niet opgenomen. Nog snel een mailtje gestuurd en vandaag werd het al aangepast. Er staat nu:

Ook in het hoofdkwartieren (HQ) van KFOR (Pristina) en MNTF-N (Novo Selo) zijn er Belgische militairen op staffuncties tewerkgesteld. Op die manier verzekert Defensie zich van het kader waarin de Belgische troepen werken.

Gisterennacht heeft het hier ongelofelijk geonweerd. De hel brak los. Later bleek dat er twee grote tenten weggewaaid waren in het Duits kamp. Leuk was iets anders.

Tevens is de temperatuur naar beneden getuimeld. Waarschijnlijk een val van bijna 25°C. Eergisteren nog volop zon en deze morgen opgestaan met zicht op sneeuw in de bergen. De winter begint!

Toch zijn we 's morgens vroeg gaan lopen. Twee rondjes van 2,1 km rond het kamp. Het was al goed koud.

Daarna een aantal problemen opgelost waaronder eten voor 90 man. Nog richtlijnen gelezen. Ik ken ze bijna allemaal. Tot de NCC aan de deur klopte. Een beetje uitleg over de reorganisatieplannen van Defensie ontvangen en daarna gaan eten. Een koffie gedronken terwijl naar het nieuws gekeken. Met de dood van VDB (geen militaire afkorting!) en de gelukke begrotingsgesprekken was het plan van Defensie maar pover nieuws.

Richting Pristina vertrokken. Oeps vergeten in het boek te schrijven. Iedere zending buiten het HQ moet ingeschreven worden, zodat ze je bij eventuele problemen kunnen terugvinden. Naar mijn Franse collega gebeld en gevraagd om ons alsnog in te schrijven. Hoewel hij het beloofde, vergat hij het.

In het HQ KFOR een beetje gefrustreerd rond gelopen. Ik kreeg het gevoel dat het binnen leveren van rapporten belangrijker is dan de inhoudelijke kwaliteit. Een beetje in de trend van het is voorgeschreven, dus doe het maar. Ik had een iets professionelere houding verwacht. Zijn wij de enige die goede rapporten willen afleveren?

Daarna, in de vallende duisternis, naar het Duits-Oostenrijks kamp gereden. Daar de toestand ter plaatse bekeken en oplossingen aangeboden. Zij tevreden, wij tevreden. Morgen met de Fransen spreken om ze uit te voeren.

Boven op de helling voelden we echt de bittere koude. Zeker met de wind die hier staat. Het zal hier nog koud worden. Vanavond de verwarming aansteken.

Nog een laatste bezoek aan de bureau, eten en richtlijnen lezen. Het is weer gedaan voor vandaag.

Als toetje een rondleiding in mijn kamer in het Belgisch huis.

		
<p>De visvijver. Met vis! De afspanning is nodig voor onvoorbereide bezoekers.</p>	<p>De ingang van het Belgisch Huis.</p>	<p>De brug tussen het Deens en het Belgisch huis. De brug werd 'Bifrost' gedoopt. Wie weet wat dit is?</p>
		
<p>Zicht op de gang tussen de containers.</p>	<p>De ontspanningsruimte, twee containers groot.</p>	<p>Een zicht op de badkamer (2 douches, 2 WC, 1 urinoir en 2 wasbakken)</p>
		
<p>Zicht op de deur van de container.</p>	<p>Mijn bed (nog niet opgemaakt).</p>	<p>Mijn werkplaats. Let op de tekeningen aan de muur.</p>

		
<p>Het rommel- en droogkot.</p>	<p>Het verwittigingssysteem voor de douche. De andere kaart is voor de vrouwen.</p>	

Woe 14 Okt 09

Op weg naar het stafgebouw kom ik steevast langs de vlaggenmast. Hier hangen de vlaggen van alle landen die in het noorden actief zijn.

Een gewone dag in Novo Selo. Hoewel. Deze morgen inspectie van de G1 cel die de kaarten uit deelt die we altijd bij ons moeten hebben. Deze kaarten geven toegang tot de lokalen waar je moet zijn en maakt het mogelijk om bepaalde producten te krijgen. Een aangekondigde inspectie van een Amerikaan. De twee vrouwen liepen er

een beetje nerveus bij. Maar ik denk dat de inspectie wel goed was. Rapport afwachten. Ik heb de Amerikaan gevraagd of we hem opnieuw mochten vragen voor een informele controle. Geen probleem.

De Fransman liep een beetje verloren. Hij moet een briefing over het actieplan bij een zwaar accident gegeven. Maar is te laat met zijn briefing. Na hem een beetje geholpen te hebben en een kleine coaching, levert hij uiteindelijk een vlekkeloos resultaat af.

Twee vergaderingen over het plannen van oefeningen. Saai!

De meesten begrijpen er niets meer van. Nu spreken we Engels? Toch zijn er Fransen die dit een goed idee vinden en vragen om er mee in te stappen. Misschien kunnen we ze ook overtuigen om mee Nederlands te spreken. De Marokkaan vroeg om ook een Arabische dag in te schakelen. Ahum, het zal dan stil zijn.

De stier bij de horens gepakt voor wat betreft de rapportering van de staat van de wegen en de sneeuw/ijs problemen. Iedereen gebrieft en een opdracht gegeven. Dit moet goed en snel gebeuren, zonder de eenheden te veel te belasten. Vanavond tot laat doorgewerkt aan het voorstel voor rapportering.

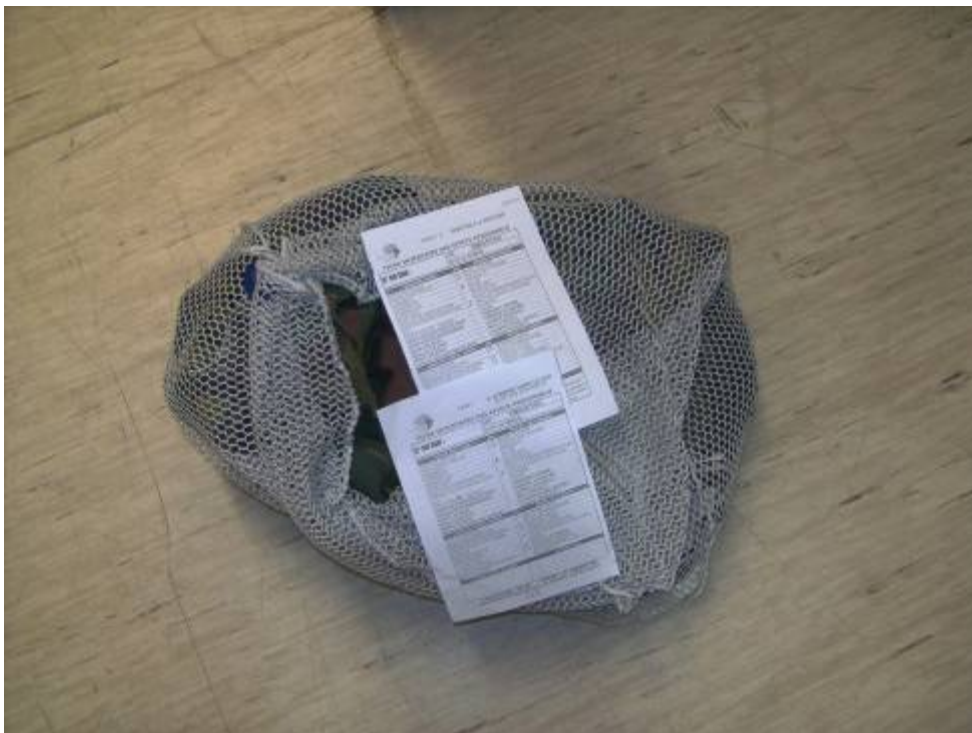
In de namiddag nog een aantal probleempjes aangepakt. Het begint leuk te worden. Nu nog de boel een beetje organiseren en we kunnen alles aan. Het eerste is iedereen een lijst te geven met de Standard Operating Procedures die ze moeten lezen en/of aanpassen. Dit systeem kennen ze hier blijkbaar niet.

Nog gechat met Calle en daarna in bed gekropen. De eerste zet van de schaakpartij tussen Loic en ik doorgegeven.

Don 15 Mar 09

Wat is er vandaag gebeurd? Vooreerst gaan lopen. Drie rondes afzien in de bittere koude. Je moet er wat voor over hebben. De eerste keer mijn was binnengedragen. Benieuwd wat het resultaat zal zijn. Hieronder een foto van de waszak. Alles dooreen ... Niets gesorteerd. Een papiertje in de zak (hopelijk halen ze die er uit tijdens het wassen) en eentje er uit.

De ACOS Ops vroeg me of ik vanaf morgen bij de ochtendbriefing aanwezig kon zijn. Logistiek is immers belangrijk. Ik geloofde even mijn oren niet, maar nu ze het gevraagd hebben zal ik wel aanwezig moeten zijn. Onze loopplanning zullen we dus moeten aanpassen.

De COS goedendag gaan zeggen en ik kreeg direct een opdracht extra. De generaal wil op de zaterdagbriefing een grafiek over de accidenten zien. Hij wil immers een idee krijgen van het negatief effect van de winter op de operaties. Doen we!

Daarna nog een paar kleinere probleempjes aangepakt en naar de Duits-Oostenrijkse douches gaan kijken. Nu is blijkbaar iedereen tevreden. Afgehandeld. Morgen komen de Italianen om over hun verblijf in het noorden te spreken. Eerste keer. Wat zal ik hen vertellen?

In de namiddag via Mitrovice naar Gate 1 gaan kijken. De Marokkaanse officier stond er op. Ik wou liever naar Dog 31. In ieder geval was het een leerrijke tocht. De wacht uit Marokko zijn als de dood voor hun officieren. En de officieren behandelen hen ook zo.

De natuur is hier in ieder geval mooi. Indien het hier stabiel zou zijn, dan is toerisme zeker een mogelijkheid. Maar nu niet. Voor de rest lijkt het hier tamelijk normaal. Een arm land op de weg naar industrialisatie. Ze hebben nog veel te leren, maar voor de rest niets abnormaals.

Vrij 16 Okt 09: Eerst volle week in functie!

Een nieuwe ochtend, een nieuw avontuur? Toen we opstonden zagen we de eerste sneeuw in Novo Selo. De gedachte aan Kerstbomen was er al.

Vandaag mijn eerste ochtendbriefing. Een snel overzicht van wat je moet lezen. Een samenvatting van de tientallen rapporten die je te lezen krijgt. En een kans om iedereen goedendag te zeggen.

Daarna een paar nieuwe orders gelezen, en dat zijn er altijd wel een pak, en iedereen goedendag gaan zeggen. Een kwestie van iedereen zo snel mogelijk te kennen. Nog een verplichte briefing over informatieveiligheid gekregen. Nu mag ik officieel op de verschillende netten werken. Het laatste deel heb ik niet kunnen meemaken.

De Italiaan, wat 1, nee 8 en 3 Slovenen stonden aan de deur. Oei, dat was me niet verteld. Het zou iets informeels worden. Dus, geïmproviseerd met een korte uiteenzetting in mijn bureel. De briefing over kamp Nothing Hill door de Marokkaan trok op niet veel. Dit moet de volgende keer beter!

Een beetje over en weer gepraat, maar in feite liggen de antwoorden in het kamp zelf. Het was echter te laat om naar daar te gaan en op tijd te zijn om te gaan eten. Door een onderhoudsbeurt van onze generatoren, alle elektriciteit wordt ter plaatse gemaakt, kunnen we alleen gevechtsrantsoenen aanbieden. Niet echt iets om naar uit te kijken. Ons voorstel om naar Belvédère te gaan, wordt onmiddellijk goedgekeurd. Dus naar Mitrovica.

Na het eten waren we de Italianen kwijt. Maar wie ervaring met die mannen heeft, weet dat ze na het eten maar op 1 plaats kunnen zijn: de koffiobar. En daar vonden we ze dus. Zonder een espresso kunnen die zuiderburen niet leven.

Daarna naar kamp Nothing Hill. Dit is van een gans ander kaliber dan het onze. We kregen daar een goede uiteenzetting en een goede rondleiding door de site manager. Ik heb mijn oren, ogen en camera de kost gegeven. De volgende keer zullen we een betere briefing kunnen geven. In ieder geval ken ik het kamp nu.

Op onze terugweg kreeg ik een telefoontje van Albert, de ADC, dat J4 in Pristina beslist had om de rapportering over sneeuw en ijs te starten. Konden ze nu echt geen paar dagen wachten zodat we alles klaar hadden.

Toegekomen. Auto geparkeerd en direct aan het werk. Tegen 18u30 was het order buiten en een uur later het automatisch syntheserapport. Nadeel is dat we vanaf nu nog vroeger moeten opstaan om alles op tijd weg te krijgen. Gelukkig vond de COS 6u15 ook te vroeg en heeft hij het verlaat naar 7u00. Terwijl we met dit order bezig waren nog een probleem met generatoren in de FAA opgelost. Mijn G1 zat in de put vanwege een aangekondigde mutatie. In Frankrijk krijgen ze eerst te horen dat ze gemuteerd zullen worden (voor de leken muteren is overgeplaatst worden, en niet =;-). 6 maanden nadien weten ze naar waar en dan weer een paar maanden later verhuizen ze. Een suggestie voor onze HR? Nog slechter dan bij ons. Na ons gesprek zat ze al minder in de put. Alles gekalmeerd en iedereen voorlopig gelukkig.

's Avonds een deel van mijn gevechtsrantsoen gegeten. Een beetje gewerkt. Gechat met de familie. Geschaakt met Loic. En geslapen. Morgen vroeg op!

Zat 16 Okt 09: MAPEX

Vandaag om 6u00 opgestaan, gedoucht en gegeten. Met twee waren we tegen 6u45 op ons bureel. Goed zot, maar we moesten het SNIC (SNow & ICe) rapport ontvangen en synthetiseren. En dit was de eerste keer. Tegen 7 uur moest het gebeurd zijn. Pas om 7u10 kregen we het eerste rapport binnen. Wat ging er verkeerd? Dan plots om 7u15 zagen we een volledig rapport vertrekken richting

Pristina. De Fransen blijven me verrassen! Direct contact opgenomen met de verzender. Hij had de synthese gemaakt en doorgestuurd. Goed, dat moeten wij dan niet meer doen.

Later bleek de moeite voor niets geweest te zijn. Het rapport is niet meer nodig. De winterprik is voorbij. Misschien toch tijd om de procedure aan te passen? 's Avonds de patrouilles voor de SNIC stopgezet, maandag het order bijstellen.

Vandaag mijn een eerste MAPEX, oftewel oefening op kaart. Iedereen zegt wat hij

in een bepaald geval doet, waardoor alles getest kan worden. Best een interessante ervaring. Natuurlijk werkte de elektronica niet mee.

Na het middagmaal de was opgehaald. Het ziet er goed uit. Mijn onderbroeken zijn iets donkerder dan wit, maar het valt mee. Gelukkig hebben ze het papiertje uit de zak gehaald. Dat hoop ik althans. In de namiddag een aantal geleerde

lessen besproken en geïmplementeerd. Daarna de avondbriefing opgesteld. Toen de COS binnenkwam hem even de slides getoond. Hij zei dat de generaal iets meer show wil. Dan maar de briefing in die zin aangepast. Toegegeven, de COS had gelijk: na de briefing zei de generaal 'very good'. Voor iemand die anders geen commentaar op de presentaties geeft, is dat toch iets. Als hij show wil, zal hij ze krijgen.

Voor de briefing ontstond er een klein probleempje over het voertuig. Vanaf morgen ga ik het organiseren, want dit soort dingen moeten vermeden worden.

's Avonds een beetje niets gedaan. Contact met het thuisfront gelegd en een filmpje gekeken. Wel zin om ergens naar toe te gaan, maar ik voel er niets voor om in camouflagekleden ergens iets te gaan drinken. Geen Oktoberfeste. Over naar morgen.

Zon 18 Okt 09: Ochtendbriefing?

Oef, vandaag geen ochtendbriefing. Toch vroeg uit bed, want ik was er niet zeker van en had met Albert (de ADC) om 7u30 afgesproken. Dan maar 3 rondjes rond het kamp gelopen. Het ging niet echt goed. Maar toch doorgebeten. Daarna douche en ontbeten met de rest.

Na het ontbijt het bed opgedekt, schoenen een extra poetsbeurt gegeven, de kamer gestofzuigd en gedweild. Ik wordt nog een echte huisman ... Met de bewoners van het huis een tas ochtendkoffie gedronken en een aantal grappige filmpjes bekeken. Eén van onze Deense burens met de jeep in de gracht zien sukkelen. Hij is er uiteindelijk wel uitgeraakt. Tja, als je de jeep dit bij een gracht zet en per ongelijk

in achteruit zet, kan je wel eens dieper terecht komen. Daarna met de twee jongste via Skype gebabbeld.

Tegen de middag vertrokken naar het Deens bataljon. Ze zijn gekend voor hun uitgebreide brunch de zondagmorgen. En inderdaad, veel volk en veel brunch. Maar geen uitstap zonder doel. En ons doel was het klooster van Devic die nu door de Belgen bewaakt wordt. Tevens was

dit een ideale gelegenheid om de routes verder te verkennen. Jammer genoeg was er te veel regen en de toestand van de baan was te slecht om er met een gewone auto over te rijden. Gestrand op een 300 tal meter. We komen later wel terug. Daarna naar de grensovergang Dog 31 gereden. Veel werken onderweg.

In de vroege avond terug in Novo Selo om mijn verslag te schrijven en door te sturen. Morgen begint er een nieuwe week met een vlaggegroet.

Om jullie een beter idee te geven hier een panorama van het kamp Novo Selo getrokken vanuit het restaurant en bij opkomende zon. Een specialiteit aangeleerd in Sri Lanka.

Groetjes,

Hoesy

'Creative minds have always been known to survive any kind of bad training.'
Anna Freud